

שבוע טוב מאולפנת חורב

"כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם" – הרב עודד

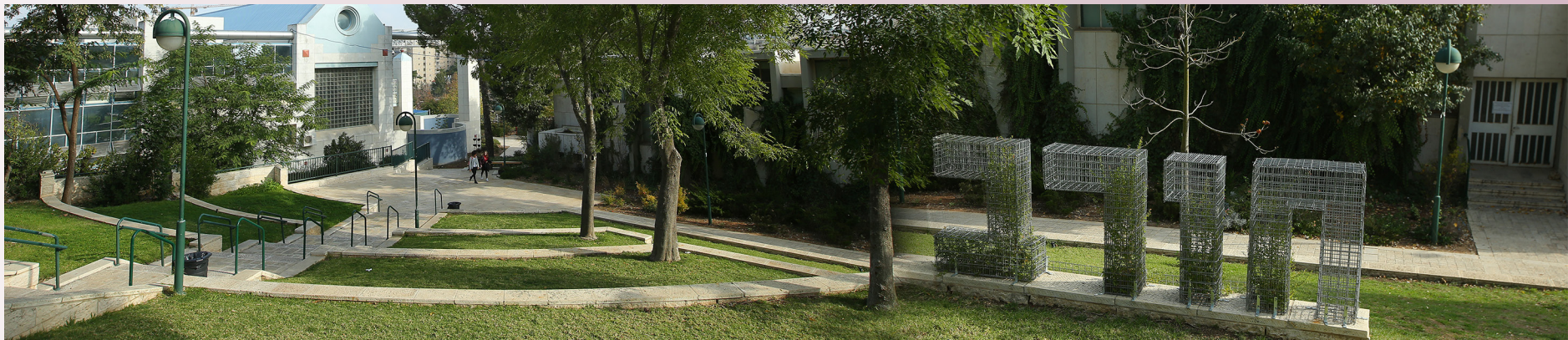
מהתוספתא נראה שמצוות שכחה, מתקיימת במובן מסוים גם שלא מדעתנו, דהיינו כבר מרגע השכחה, עוד קודם שנזכרנו בשכחת העומרים, כבר קיימנו לפחות חלק מהמצווה. ולא כפי שכתבנו, שהמצווה מתקיימת רק כאשר אנו נזכרים בעומרים בשדה, ובכל זאת לא שבים לקחתם בשל איסור התורה.

ואמנם רש"י במקום כותב "למען יברכך" – ואף על פי שבאת לידו שלא במתכוון, קל וחומר לעושה במתכוון. אמור מעתה, נפלה סלע מידו ומצאה עני ונתפרנס בה (אע"פ שהבעלים לא התכוון לכך) – הרי הוא מתברך עליה."

אולם חז"ל בתוספתא (פאה ג', ח') מספרים "מעשה בחסיד אחד ששכח עומר בתוך שדהו ואמר לבנו: "צא והקריב עלי פר לעולה ופר לזבחי השלמים". אמר לו: "אבא! מה ראית לשמוח במצווה זו יותר מכל מצוות שבתורה?" אמר לו: "כל מצוות שבתורה נתן לנו המקום לדעתנו; זו שלא לדעתנו, שאילו עשינו ברצון לפני המקום לא באה מצוה זו לדינו, אלא הרי הוא אומר (דברים כ"ד י"ט) "כי תקצור קצירך ושכחת עמר בשדה..." קבע לו הכתוב ברכה. והלא דברים קל וחומר. מה אדם שלא נתכוון לזכות וזכה מעלין עליו כאלו זכה, המתכוון לזכות וזכה – על אחת כמה וכמה!

בפרשת השבוע פרשת כי תצא, מצווה עלינו התורה (דברים כ"ד, י"ט) "כי תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכה ה' אלקיך בכל מעשה ידיך".

בפשטות נראה כי יש כאן איסור לא תעשה רגיל, והוא שאם אדם שכח עומרים בשדה, מצווה עליו התורה שלא לשוב לקחתם, אלא להשאירם לגר ליתום ולא למנה. ובצד הציווי, ברכת ה' על מקיים המצווה: "למען יברכך ה' אלוקיך" כמו שכותב הרמב"ם בספר המצוות לא תעשה רי"ד – "הזהירנו מקחת עומר השכחה, והוא אמרו "ושכחת עומר בשדה לא תשוב לקחתו..."

כלומר, נכון שהמצווה היא לא לשוב לקחת את העומרים לאחר שנזכרנו בהם, אולם ברכת ה' היא כבר מרגע שהאדם שוכח את העומרים, וכך גם מי שאבד ממנו כסף ומצאו עני, מקיים בזה מצוות צדקה, אף על פי שלא רצה לאבד את הכסף, ואולי אפילו לא מודע לכך שאיבד את כספו.

וצריך להבין, איך אפשר קיים מצווה על ידי שכחה או על ידי אבדה, שלא במתכוון? הרי אדם ששוכח משהו נתפס בעינינו כאדם חסר אחריות וכיצד דווקא השכחה מזכה אותו בברכת ה'?

נראה שהתורה מלמדת אותנו, שגם מה שאנחנו זוכרים או מה שאנחנו שוכחים יש לו משמעות. יש אדם שלעולם לא ישכח עומרים בשדה, אבל עלול לשכוח שהיום שבת ח"ו, או לשלם שכר

שכיר בזמן וכד'. ויש אדם שלעולם לא ישכח מה שבאמת חשוב, אבל בהחלט עלול לשכוח עומרים בשדה.

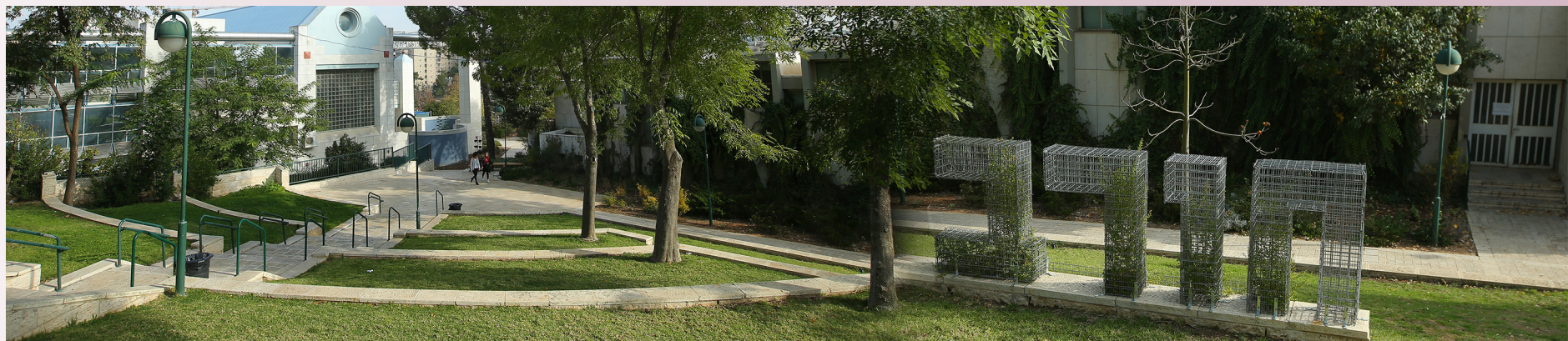
מה שאנחנו זוכרים או שוכחים לפעמים יכול להעיד על מה שאנחנו, על מה אנו חושבים ומה חשוב לנו.

על הנוסח של ברכת זיכרונות שאנו מברכים בראש השנה, "כי זוכר כל הנשכחות אֵתָהּ הוּא מְעוֹלָם"

היו אומרים על דרך החסידות, שכאשר אדם חוטא ומשתדל לשוב בתשובה שלימה, וכל ימיו היה זוכר את חטאיו בבחינת "וחטאתי נגדי תמיד" (תהילים נ"א ה') ומצטער על מה שעשה ומבקש מחילה מהקב"ה, הקב"ה כביכול "שוכח" מהחטא ההוא.

לעומת מי שחטא ונשאר בחטאו, ואינו חוזר בתשובה שלימה, והחטא נשכח מלבו, הרי שאז הקב"ה זוכר לו את החטא, וזהו מה שנאמר "זוכר כל הנשכחות אתה", זוכר "הנשכחות" ולא זוכר ה"נזכרות". דהיינו, שהקב"ה זוכר את מה שאנחנו שוכחים ושוכח את מה שאנו זוכרים.

וכן במעשי המצוות, מי שעשה מצווה, כגון צדקה וגמילות חסד, והוא זוכר את המצווה ומתפאר בה, הקב"ה כביכול "שוכח" את אותה המצווה, אבל העושה מצווה ושוכח ממנה בשל כך שאינו מחשיב את עצמו, הקב"ה "זוכר" את הטוב שעשה, בבחינת "כי זוכר כל הנשכחות אתה...".
יהי רצון שנזכור את הדברים החשובים ונשכח את מה שפחות, ולא חלילה להיפך.

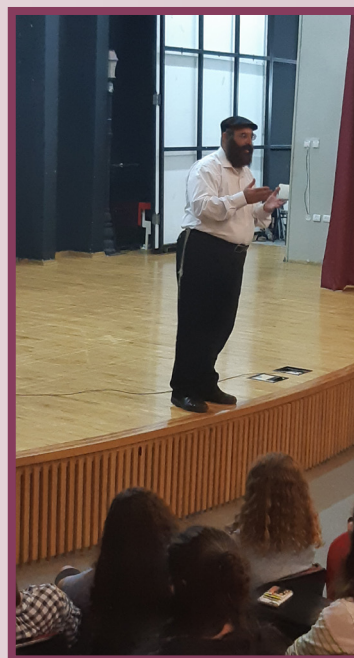
סמנריון - שכבת ט'

בימים שני ושלישי התקיים באולפנא סמנריון לשכבת ט' בנושא תשובה מאהבה.

את הסמנריון פתחנו ביחידה יצירתית שהועברה על ידי המחנכות ולאחריה שמעו הבנות הרצאות מעניינות בנושא. לאחר מכן זכינו להיפגש עם מושג "תשובה" מזווית של בעלות תשובה באמצעות שיחתה וסיפוריה המרתקים של המורה רבקה טרופ. בהמשך התחברנו ליעוד ולטוב שבנו דרך שיחתו של הרב אסף אולשיצקי. לקראת ערב נערכה לבנות היכרות עם תוכנית "לשמה" שעתידה ללוותן במהלך השנה. ההיכרות כללה שיחת רב, פעילות מדריכות, ארוחת ערב וסיום מוסיקאלי של מעגל מתוכפפים.

את בוקר יום המחרת פתחנו בתפילה שככתית בבית המדרש ולאחריה שמענו שיחה מפיו של ראש האולפנא הרב עודד. בין לבין התרוממנו עם שירי נשמה לימי הסליחות כמו גם קטעים קריאה רלוונטיים שהבנות הכינו. בהמשך התכנסו הבנות לשיחתו של הרב מתניה ידיד שריגש ועורר אותנו בסיפוריו והארותיו.

את הסימנריון חתמו הבנות בשיתוף הדדי של דברים שהעלו על הכתב בפנקסים שקיבלו בתחילת הסימנריון ובשירה שיצאה מן הלב. אשרינו שאלה הן בנותינו!

חדש!!
 מנהג חדש בשנת הלימודים
 החדשה.
 הבנות שחוגגות את יום
 הולדתן מוזמנות לברך,
 להתברך ולקבל שי מתוק

היום יום הולדת!

שובו אל
 האוצרות שלכם!

שבת אולפנא
 פרשת כי-תבוא
 כ"א באלול ה'תשע"ט

"שובו אל האוצרות שלכם"
 הכונו לקראת שבת אולפנא
 כיתות ט' - י"ב
 פרשת כי תבוא בכפר פינס

להורי הבנות בכיתות ז' וח',

בשנים האחרונות, בהמלצת משרד הבריאות וכחלק מתכנית החיסונים, מקבלות תלמידות כיתות ח' במדינת ישראל, חיסון נגד נגיף הפפילומה אשר עלול לגרום לסוגים שונים של מחלת הסרטן. קבלת החיסון מותנית כמובן בהסכמת הורים. הורים רבים מתלבטים בצורך שבחיסון ובהשלכותיו הרפואיות. עלתה בקשה מצד הורים להזמין הרצאה מקצועית בנושא ולשם כך הומלצה על ידי אחת האימהות, הד"ר שרון גרוסמן. על מנת שלא להטריח את ההורים, ההרצאה תתקיים ביום רביעי ח"י באלול (18.9.19) בשעה 19:00 – 19:45 (לפני תחילת ערב ההיכרות) באודיטוריום בבניין המדעים אשר באלפנא. ד"ר שרון גרוסמן רופאה ובעלת תואר שני בבריאות הציבור, בוגרת תכנית למורות הלכה במת"ן. בהרצאה יעלו השיקולים הרפואיים וההלכתיים בקבלת החיסון.

ערב הורים, להיכרות עם ההנהלה וצוות המחנכות הורים יקרים,

כפי שפורסם, ביום רביעי ח"י באלול (18/9/19) יתקיים אי"ה ערב היכרות עם הנהלת האולפנא וצוות המחנכות,

להורי התלמידות בכיתות ז' – י"א

19:45 – התכנסות באולם הספורט

פתיחה – הרב עודד מייזליש – ראש האולפנא

הרצאה: הגב' גלית זיגמן – פסיכולוגית קלינית

על הסמכות ההורית החדשה

21:30 – מפגש עם המחנכות בכיתות.

22:15 – סיום

אנו רואים חשיבות רבה מאוד למפגש זה, להיכרות ולחיזוק שיתוף הפעולה.

בברכה,

הנהלת האולפנא

מזל טוב לבנות שחגגו השבוע את יום הולדתן

שנה טובה, פוריה ומוצלחת
שבת שלום!
הרב עודד מייזליש
וצוות האולכנא